

Jan Vermeulen blijft sleutelen aan interieur Den Artiëst

# „Alle details moeten kloppen”

## DE STOEL

■ **OOSTENDE** - Den Artiëst in de smalle Kapucijnenstraat is ongetwijfeld één van de gezelligste zaken in de Stad aan Zee. Eigenaar-uitbater Jan Vermeulen tekent zelf voor de inrichting van het indrukwekkend interieur.



Jan Vermeulen, uitbater van Den Artiëst, op zijn favoriete stoel, de barkruk dicht bij de grill. (Foto PM)

Veel tijd om in zijn favoriete stoel te zitten, heeft Jan Vermeulen niet want Den Artiëst is één van de drukst bezochte zaken in Oostende. De taverne-grill annex kunstgalerie is voor velen een vaste stek om in een warm en uniek interieur te genieten van een glas of een lekkere hap. Jan Vermeulen is geen geboren en getogen Oostendenaar. Hij is afkomstig van Kuurne, waar hij eerst een zaak uitbaatte.

**Jan Vermeulen:** „Toen de handshuur ervan eindigde, ben ik in heel het land op zoek gegaan naar een nieuwe uitdaging die aan mijn eisen en visie voldeed. Iemand gaf mij dan de tip om eens te gaan kijken naar een leuke zaak in Oostende. Toen nog andere kennissen mij dat aanraadden, werd ik pas echt nieuwsgierig en trok ik naar de kust. Ik was meteen verkocht. Den Artiëst was inderdaad een prachtige zaak, gekend en gewaardeerd.”

Die bestond al een tijdje, niet?

### Privé

■ Jan Vermeulen werd geboren in Waregem op 14 mei 1960.

■ Hij is getrouwd met Silva Calliauw. Het koppel woont op het Mijneplein op wandelafstand van Den Artiëst.

■ Zijn zeldzame vrije tijd besteedt Jan enthousiast aan zijn passie: het restaureren en herstellen van auto's en motoren. Hij werkt momenteel aan een authentieke Lambretta.

„Dirk Marchand opende Den Artiëst in 1980, maar het gebouw stond er al veel langer. Zoals op de topgevel staat, moet het pand al in 1903 gebouwd zijn. Ik heb mij laten vertellen dat het eerst als stalling werd gebruikt voor de toenmalige koninklijke residentie, de villa Louise Marie in de Langestraat. Later was er onder meer een pluimveemarkt en een glas-handel gehuisvest.”

**Dirk Marchand heeft er dus werk aan gehad.**

„Zeker en vast. Hij heeft voor de opening in 1980 drie jaar lang bijna eigenhandig aan het gebouw en de inrichting ervan gewerkt. De haard heeft hij zelf gemaakt met stenen die hij bij het uitgraven van de kelder heeft gevonden. Hij bouwde vervolgens Den Artiëst uit tot een bekende brasserie, maar

hield het in 1992 voor bekeken. Hij was aan een nieuwe uitdaging toe en trok naar Klemskerke, naar de Kruishoeve. Hij is jammer genoeg in 1997 overleden.”

**„Eén telefoontje was genoeg om Paul Michiels naar hier te krijgen”**

**Dus in 1992 begon voor jou het avontuur.**

„Ja. En juist omdat het niet niks was waaraan ik me waagde, heb ik eerst een paar maanden voor Dirk in Den Artiëst gewerkt. Zo kon ik aan den lijve vaststellen of het iets

voor mij zou zijn. En dat was het zeker (lacht). De sfeer is hier werkelijk uniek.”

**Ben je dan onmiddellijk begon met aan het interieur te werken?**

„Ik ben sindsdien niet meer gestopt (lacht). Ik zal dat trouwens blijven doen tot alles perfect is, want alle details moeten kloppen en alle stukjes van de puzzel moeten passen. Van puzzel gesproken: het grote raam op de verdieping heb ik zelf ontworpen. Het bestaat uit bijna tweehonderd afzonderlijke stukjes glas. Die zijn niet met silicone, maar wel met traditionele stopverf bevestigd. Misschien een detail, maar voor mij belangrijk. De voorgevel is gerenoveerd, ik heb heel wat aandacht besteed aan de lambrisering en de houtsneden op de verdie-

ping. Ik wil er, weliswaar met nieuw materiaal, voor zorgen dat alles authentiek overkomt. Verder hebben we een nieuwe keuken geïnstalleerd, airco geplaatst en ervoor gezorgd dat we aan de strengste normen voldoen. En de nieuwe verlichting moet toelaten in optimale omstandigheden exposities te organiseren.”

**Paul Michiels trad deze week op in Den Artiëst. Muziek is hier altijd een traditie geweest, geloof ik.**

„Dirk is indertijd met jazzconcerten begonnen en ik heb er bewust voor gekozen om die traditie in eer te houden. Wel brengen we meer dan alleen maar jazz. Ook andere genres die jong en oud aanspreken, komen aan bod. Het was overigens niet de eerste keer dat Paul hier optrad en niettegenstaande zijn drukke agenda, onder meer ook door het hernieuwd succes van Soulsister, was één telefoontje genoeg om hem naar Den Artiëst te krijgen. Binnenkort staat de bluesband Hideaway van Ralph Bonte op het programma. Ik heb trouwens speciaal voor de optredens een klein podium laten bouwen dat uitkijkt over de zaal.”

**Wat zijn je mooiste herinneringen?**

„Sommige concerten zorgden voor een ongelooflijke ambiance. Onder meer Raymond van het Groenewoud, Koen Wauters, Jo Lemaire en de Kreuners hebben hier de zaak op zijn kop gezet. Daarnaast is Den Artiëst ook geëerd voor fotosessies. Enkele jaren geleden streek de televisie er neer voor de serie Sedes en Belli over een fictief detectivebureau in Oostende. Een toffe ervaring. Op het einde van elke aflevering kwamen de protagonisten zoals Koen De Bouw en Tine Reymer over hun avonturen nakaarten bij barman Kurt Defrancq. Op de dag van de opnames kwamen 's ochtends vroeg drie grote vrachtwagens met materiaal de straat inrijden om na de opnames rond 17 uur opnieuw te vertrekken. Zo konden we op het normale uur opengaan. Toffe mensen allemaal, zowel de cast als de crew.”

**Ik zie dat er niet meer mag gerookt worden.**

„Daar heb ik echt problemen mee, met die nieuwe wetgeving. Absoluut niet gelijk voor iedereen. Het is nooit mijn bedoeling geweest om van Den Artiëst een restaurant te maken, maar eerder een gezellige brasserie waar je ook iets kan komen eten als je dat wil. Veel mensen kwamen gewoon voor de gezelligheid iets drinken aan de bar. In het begin vond men dat rookverbod niet zo erg en ging men buiten een sigarettje roken, maar met de tijd verhuist men naar gelegenheden waar wel mag gerookt worden. Twee maten en twee gewichten, vind ik.”

(Dany Van Loo)